

[Johannes Jensen.]

hindre den. Ændringen er altsaa ikke indført til Ugunst for St. Hans Landsogn. Men paa den anden Side vil jeg gerne fremhæve, at den selvfølgelig er indført med en bestemt Hensigt, og denne Hensigt er at yde en vis Beskyttelse for den anden Part i Sagen, f. Eks. den Kommune, som ikke ønsker at modtage nye Distrikter, men som i Kraft af den bestaaende Lov ikke kan hindre det, at slaa fast — saaledes som den højtærede Indenrigsminister fremhævede —, hvad der ogsaa hidtil har været gældende Regel, at en saadan Kommune kan aabne Spørgsmaal om, at ogsaa andre Landdistrikter indlemmes, og at det da bliver Ministerens Sag at træffe Afgørelse af, hvorvidt saadanne andre Indlemmelser skal finde Sted.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) fremhævede meget stærkt to Ting. For det første, at St. Hans Landsogn ikke er saadan et almindeligt Landdistrikt, men et Distrikt, der omfatter 10 000 Indbyggere. Ja, men naar vi ved det, forstaar vi ogsaa bedre de Vanskeligheder, der kan opstaa. Det drejer sig altsaa i Virkeligheden ikke om en Sammenlutning mellem et lille Landdistrikt og en stor By, men nærmest om en Sammenlutning mellem to Købstæder eller en Købstad og et Landdistrikt, som har fuldstændig købstadlignende Karakter; og at der under disse Forhold kan være Vanskeligheder, som gør, at Sagen trækker ud, synes jeg er fuldt forstaaeligt. Men naar det ærede Medlem udtaler, at denne Sag har staaet paa i 20 Aar, kunde man være fristet til at sige: Ja, men har man kunnet vente saa længe derovre, kunde man vel vente Dyrehavstiden med. Hvis det skulde vise sig, at der paa Grund af denne lille Bestemmelse bliver en lille Forhaling paa en Maaned eller to, skulde det ikke, synes jeg, i Betragtning af den lange Tid, der allerede er hengaaet, kunne volde større Betænkeligheder derovre.

H. P. Johansen: Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at han vilde sige noget i Retning af, at Socialdemokratiet manglede Tillid, i hvert Fald i dette Tilfælde, til Valg og Afstemninger og i det hele Tillid til det kommunale Selvstyre paa dette Omraade, naar vi ikke ønskede en fornyet Afstemning de Steder, hvor Indlemmelsessager allerede er rejst. Jeg synes, det er en lidt mærkelig Logik, thi vi vil overlade til Kommunalbestyrelsen at bestemme, om der skal være en ny

Afstemning eller ikke, og det synes jeg i allerhøjeste Grad udtrykker Tillid til det kommunale Selvstyre, hvorimod Flertallet stiller sig paa det Standpunkt, at det paa en vis Maade sætter Kommunalbestyrelsen ud af Spillet, idet de Afstemninger, der har fundet Sted, kan kasseres, og det kan overlades til en Kommission at afgøre, hvorvidt der skal ske ny Afstemning. Jeg synes, at hvis man skal tale om manglende Tillid i saa Henseende, er det ikke hos os, den mangler, men saa er det et andet Sted.

Hvad angaar den oprindelig foreslaaede Ændring: at Skatten gradvis skal dale gennem 15 Aar, synes jeg, at jeg har gjort udførligt Rede derfor ved første Behandling, og den ærede Ordfører vil dér kunne læse sig til de Argumenter, jeg har fremført. Jeg skal blot tilføje, at efter min Mening er det for letkøbt at ræsonnere saaledes, at naar vi har en Paragraf om gradvis Stigning, skal vi ogsaa have en Paragraf om gradvis Dalen af Skatten. Det er jo slet ikke givet. Der er saa uhyre meget, som kan tages i Betragtning dér, men jeg synes, det vilde føre alt for vidt at trævle Behandlingen, fra første Gang Sagen forelaa, op igen.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister udtalte, at Loven indeholder en Tilskyndelse for Byraadet til at tage de omliggende Kommuners Stilling op til Bedømmelse, til at tage Spørgsmaalet om en samlet Indlemmelse op — saaledes forstod jeg den højtærede Ministers Udtalelser. Med andre Ord: der er en Tilskyndelse til at nedsætte 2, 3 eller 4 Kommissioner. Jeg kan ikke se andet end, at vi derigennem i højeste Grad har Betingelser for at forhale Indlemmelsesspørgsmaal. Jeg synes, det er aldeles givet, at det vil tage meget lang Tid.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt § 1 skulde have tilbagevirkende Kraft, særlig vedrørende en samlet Bedømmelse af de omliggende Kommuner, ved jeg ikke, hvor mange der forstod den højtærede Minister, for jeg synes, at det, der blev sagt, var ikke saa lidt uklart. Det var mange Ord, men det var ikke let at blive klar over, hvad der var Pointen i dem. Men jeg forstod i hvert Fald den højtærede Minister saaledes — for at blive ved et konkret Tilfælde —, at Odense Byraad kan faa nedsat 4—5 Kommissioner, hvis det fremsætter Krav derom. Jeg vil gerne spørge, om ikke denne